

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1	pesseta trimestre
Fora	1'25	id. id.
Estranger	1'50	id. id.
Un número 10 céntims		

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
SABATERIA-VELLA 2-1.º

ANUNCIOS Y COMUNICATS
Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari

Any 3.º

Dissapte 29 de Febrer de 1896

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

Núm. 98

SECCIÓ GENERAL

Un projecte de Apèndix

Trista, molt trista impressió nos ha produhit el fet de la formació del Projecte de Apèndix al Códich civil que acaba de publicar l' Academia de Dret de Barcelona.

Y es que, dexant apart la satisfacció experimentada al veurer que ab los treballs realitzats pera portar á fe'lis terme tant important labor acadèmica, han donat galana mostra de sos coneixements jurídichs una serie de joves (tres d' ells condexeples nostres) que honran la esmentada Academia, hem vist en lo pas donat per una tant ilustre Associació, brollar un nou y greu perill pera la sort en previndre no lluny á de la legislació catalana.

Mes, ¿existeixen en realitat poderosos motius que justifiquin degudament nostres recels, y el temor de imminents y verdaders perills que agravin considerablement l' estat per demés anormal y de perfurbació de nostre dret?

Se necessita ser cego pera no considerarho aixís; y com no, si precisament en la obra de formació dels Apèndices que continguin, no ja la legislació civil entera y verdadera formant un complet organisme sistemàtic ó quant menos una compilació total y acabada de lo que constituïa nostre règimen jurídich al publicarse el Códich, lo que seria de equitat y estricta justícia, sinó tant sols aquelles *instituciones forales* que conviene conservar en cada una de las provincias ó territorios donde hoy existen, conforme resa lo text legal, s' ha de lliurar nou y empenyat debat entre 'ls aymans de las legislacions regionals y 'ls governants que desde Madrid desitjan una legislació civil uniforme pera tota Espanya, pera veurer quinas institucions son las que han de conservarse y tenir cabuda per tant en las faedors apèndices; ¿y baix quin criteri? no 'l ignoran los qui han tingut á son càrrech la redacció de ponencias com tampoch ho desconeix l' autor del articulat y del preambul del projecte que 'ns ocupa, per mes que uns y altre no hagin dat á n' aixó la importancia extraordinaria que té y representa, ja que estém segurs, que si 'l hi haguessin concedit, els qui d' ells, com de entre els demés acadèmichs, que en realitat senten carinyo per la legislació catalana (y be sabem que son molts los qui 'l senten) no haurian autorisat ab son vot la publicació d' un apèndix, que dats los termes en que está concebut l' article 6.º de la Lley de Bases, pot ésser la verdadera causa próxima, no la remota, de la completa desfiguració de nostre dret, á la quina tindrà que seguir, pero per lley de necessitat, sa desaparició total.

Tenint que procedirse, al formular los apèndices per la Comissió de Códichs y 'l Govern, á un verdader treball, no sols de reunió, sinó també d' eliminació y de creació; de reunió pera abarcar en globo y en conjunt la total legislació regional de que s' tracta; d' eliminació, restant del conjunt aquelles institucions que entenguin no convinga conservar (puig desde 'l moment que la Lley de Bases parla de las que convé se conservin, reconeix implicitament lo legislador que no totas merexen serho, deixant lo determinar quinas siguin per qua se confeccionin los apèndices) y de creació, pera donar estructura á aquelles institucions que en sa essencia y en sos detalls, ó tant sols en son esperit fundamental, reputin tenir que mantenirse, y pera procurar son engranatje ab lo Códich civil engranatje que 'n lo intern té que ser impossible conservantse los mes típichs organismes de nostra verdadera legislació—si no es facil que esclati el conflicte al determinar la total legislació (catalana per exemple) que 'l Códich tant sols provisionalment salva, encare que no es molt difícil que deixi de regnar aquí armonia pera comensar ja en forsa y á virtut de

l' acció dels Tribunals de donar interpretació mesquina y restrictiva als articles 5 y 12 de la lley de Bases y del Códich civil respectivament, articles que al entendre dels payssos nomenats forals y també de molts jurisconsults castellans, sancionan, si be que de un modo ínterí, la integritat de nostra dret, ab la sola excepció que se conté en lo esmentat article 5.º; y á pesar d' aixó se declara aplicable á Catalunya pel Suprém y per la Direcció General dels Registres (Resolució de 24 de Febrer d' aquest any per nosaltres provocada al recorre en alsada de la nota del Registrador) lo consell de familia; en cambi, pensant ab cordura, á ningú pot cábrer el menor dupte, que al tractarse de determinar quinas institucions convinga conservar com vigents en los territoris de legislació civil especial, no han de posarse d' acort los fills d' aqueils payssos, encara siguent tots ells com l' autor del preambul que precedeix al Apèndix que motiva aquestes ratllas, y per conseguent que com aquest tinguessin com ideal arribar á la unificació del dret civil en tot lo territori espanyol y que en aras del mateix estiguessin disposats á esborrar alguna de sas institucions, no siguent de las mes caracterizadas y quina destrucció repentina pogués produhir violencias y sacudiments bruscos, puig donadas las corrents imperants entre 'ls que disposan é influenxen poderosament en los destins d' Espanya, quin modo de proceder y produhirse, sempre perturbador y perjudicial pera las regions de legislació especial, testifican successos no mol antichs diariament repetits ab carácter mes alarmant y enderrocador, es segur, seguríssim que mentres los partidaris de una legislació que no te mes taca que 'l no haver nascut al calor y amparo del regne de Lleó y de Castella, pretendrán, no sens sacrificar avans, á titol de un pera nosaltres mal entés patriotisme, grant part de las institucions integrants de son dret, que 's conservin tant sols en los apèndices aquelles de carácter mes típich y mes arreladas en la conciencia del poble y quina desaparició immediata pogués ser causa de gravissims trastorns y forts sacudiments, los qui desde Madrid están somiant continuament, ab l' imperi complet de la legislació castellana, aquells que com lo senyor Comas se planyen de que per l' article 15 del Códich civil hagi perdut lo dret de Castella lo que diuen sa forsa atractiva, no han de despreciar ocasió tant propicia pera introduhir molt fundament lo magall enderrocador en nostra legislació civil, regatejant, no sens motejar avans de egoistas, visionaris é intransigents als amants de un per ells federalisme jurídich insostenible é inaplicable, (recordém encare las frases duríssimas, desdenyosas é impropias del lloch ahont se pronunciaren que quant la discussió del Códich, en plé Senat espanyol, dirigí lo senyor Romero Girón á don Manel Durán y Bás); regatejant repetim, en la classificació de institucions, lo que s' en conservi cap que pugui significar y acusi una diferencia fonamental entre 'l dret que se articula en lo apèndix y 'l que queda consignat en lo Códich civil, pera que una vegada donat tan important pas, se imposi com llegítim corolari buydar tot lo dret civil espanyol en un sol y exclusiu Códich.

Los que aixís no ho considerin, llegixin una obra que acaba de publicarse y que está dedicada á la Real Academia de Jurisprudencia y Legislació escrita per D. August Comas qui, tot y siguent, catalá sab de tal modo amagarho que no es fascil ho endevini qui no ho sápigam, y en ella veuran clarament (es escusat dir que 'n la consideració que 'l dret foral li mereix, dita obra respón perfectament al modo de sentir y pensar castellá, ab las contradiccions propias de tot utopista) quinas son las aspiracions que acarician, perque no dirho, los enemichs eterns de lo tot lo que signifiqui modo d' ésser especial, peculiar y característich de las regions que á Espanya treballan y prosperan en mitx encara de tantas privacions y que desitjan per sas iniciativas temperaments y energias, una regla jurídica positiva que respóngui perfectament, ja en sa

essencia, ja en sa aplicació may mistificada, á son real y verdader modo d' ésser y d' existir. Si per mostra ab un botó n' hi ha prou, llegixin lo següent párrafo que brolla de la ploma de tant bon advocat de la causa centralista:

«Los apèndices, por el contrario, han de reducirse según el mandato del legislador, á contener tan solo algunas instituciones forales que convenga conservar en cada una de aquellas provincias ó territorios donde actualmente existen; y es, por lo mismo evidente que, ó estas instituciones han de ser fundamentales, en cuyo caso su concepto diferente del de la legislación común, implicaría una contradicción perpetua de principios en el derecho positivo del país y quitaría todo valor racional á las instituciones jurídicas consideradas por el mismo legislador de un modo diferente, ó han de ser aquellas asunto de mero detalle ó accidente en el desarrollo de alguna institución fundamental, en cuyo caso nada podría abogar en favor del particularismo regional para mantenerlo tan solo en los apèndices y con separación del cuerpo general del Código, pues el reconocimiento de su verdadera utilidad en la región donde se conserve sería siempre motivo para admitirla como forma útil con carácter general y para incluirla al efecto en el cuerpo del Código, mostrándose así la innecesidad de los referidos apèndices.» (1)

Are bé, ¿sembla prudent á ningú donada la desventajósissima situació que Catalunya ocupa dintre del Estat espanyol, y donadas las tendencias que tenen valiment entre els que disposan á son albir dels destins de la patria, provocar la obra funestíssima de la formació dels apèndices? ¿Per ventura no se calificaria de inaudita temeritat, lo fet de qui siguent molt débil pretengués llensar solemne y formal reto contra 'l fort y poderós? Indubtablement que si. Donchs bé, lo fet de acudir als Poders públichs presentantlosi un projecte de apèndix, es provocar una obra que necessariament ha de ésser de perillosos efectes pera la sort del Dret catalá, com ho demostra la sola consideració que 'ns ofereix lo text legal, de que per lo mer fet de haverhi apèndix tenen de quedar d' ell eliminadas las institucions que el Govern consideri que no convé conservar; y com poden presentirho ab amarch convenciment tots los qui no tanquin los ulls á la historia viva de la mutilació de nostre personalitat.

Y ¿té la Academia de Dret sufficient candidesa per creurer que 'l Govern ha de acceptar son projecte d' apèndix, projecte que, segons del preambul se desprén, considerarà aquesta acceptable desde lo punt de vista de son aspecte nomotésich ó de política legislativa?

Si en semblant acceptació per part del Govern confia nos fa l' Academia l' efecte deplorable que 'ns produhiria qui, pretenguent vendre y manifestant als que s' oferissin á ésser compradors la necessitat en que s' troba de ferho, esperes obtindre 'l preu que preté per los objectes oferts á la venda. Y aixís per el contrari presum que lo Poder Executiu y la Comissió de Códichs en la obra de classificació á que obliga l' article 6.º de la Lley de onze Maig de 1888, han de procurar eliminar de son projecte d' apèndix com de qualsevol altre que 's presenti, quants articles desarrollin institucions inspiradas en esperit jurídich divers del que informa lo Códich civil, lo que es perfectament logiche dintre el criteri dels qui, prescindint per complet de la fesomia histórica de cada poble, patrocinan com un estat de perfecció el de la uniformitat del dret, (ó sinó recordis lo que del senyor Comas queda transcrit) allavors considerém que, l' Academia, ó millor dit los que de son si persisteixen en mantenir lo projecte, son, ó enemichs de la subsistencia del dret catalá encare que sens valor per així declararho llisa y planament,

(1) Es de notar la manifesta contradicció entre el párrafo transcrit y 'l següent: «Si fuese verdad, como algunos regionalistas afirman, que es de esencia fundamental la variedad entre las legislaciones forales y la legislación común hasta el punto de crear una verdadera incompatibilidad entre las mas importantes instituciones que forman el derecho de Castilla y las que constituyen la especial esencia jurídica de las provincias ó territorios regidos por legislaciones civiles diferentes, habría que convenir en que todo era posible menos admitir el procedimiento aceptado por la Ley de Bases.»

ofuscats y no veuen clar en la qüestió dels apéndices.

Y no 'ls excusa que repliquin que ab forsa executiva pesa sobre nosaltres l'article 6.º de la Lley de Bases, donchs es aquesta sentència que no te plasso, y mentres no 's porti á cumpliment, es factible, conforme se ha dit per altres, que una legalitat sigui substituïda per altre, y, siguent aixó aixís, anar voluntariament als apéndices, es anar á una mort fatal y segura, y als pobles may los hi es licit com tampoch als individus desapareixer per medi del suicidi.

Y per ultim ¿no sembla als senyors de la Academia, que quan existís necessitat imperiosa—que no hi ha—de anticiparse al Govern y á la Comissió de Códichs en la confecció y sobre tot en la presentació d' apéndices, no seria procediment acertat dirigir-se parcialment á Madrid totas las associacions y demás entitats socials? Qui pot negar que en tot cas lo práctic serí procurar que arribés al govern una veu unánime en representació de las forsas vivas de Catalunya? ¿Quín resultat pot obtenirse si per un costat se presenta l' Academia de Dret, y acudeix per altre lo Col·legi Notarial, per exemple, donchs se ha fet publich que uns pochs Notaris tenen ó están preparant un apéndix que es de creure presentarán á l' aprobació del Colegi, y aixís aisladament totas las Corporacions y Associacions de la terra catalana?

Meditin bé tots los que considerin ser un bé la conservació y progrés del Dret catalá, y estém segurs que los que de veritat tal conservació desitjan, han de emplear tot lo seu saber y totes sas energias, perque se mantingue intacte l' estat juridich que lo legislador salvá y maná respectar en lo article 5.º de la Lley de 11 de Maig de 1888, contemplant ab fondo pesar lo extravio d' aquells que no tenint valor pera exigir que imperi y 's compleixi la solemne promesa del legislador volen proyocar en desiguals condicions la obra de la formació dels apéndices, posant ells mateixos, hem de creure que de bona fé, á mans dels detractors y adversaris de tot lo nostre, la espasa, que 'n semblants circumstancies esgrimidas ha de causar mortal ferida á la legislació civil de Catalunya.

EMILI SAGUER.

UN PESSICH MÉS

Se ha resolt per fi, després de haver transcorregut ab excés lo terme pera dictar resolució, lo recurs gubernatiu que en 18 de Desembre de 1894, interposá nostre consoci lo Notari d' aquesta Ciutat don Emili Saguer; y al resoldrel la Direcció General dels Registres, en 24 d' aquest mes, elegant com fonament indestructible la peregrina doctrina sentada per lo Tribunal Suprém en la sentència tan combatuda de 12 Juny de 1894, declara aplicable á Catalunya la perturbadora y exòtica institució del Consell de familia.

Ja ho saben donchs los que han combatut com ilegal la doctrina que reputa derogada pera nosaltres tota la legislació constituïda per las anomenadas Lleys generals del Regne. La Direcció per aquesta vegada no ha volgut separarse de la tendència iniciada pel Suprém, per considerar sens dupte que tenia lo deber moral de coadjuvar á la obra patriòtica y de alta política (aixís la consideran los que 'ns tractan com á pays conquistat) que casi podríam dir constitueix avuy la mes important funció d' aquell Tribunal, encara que aquesta no signifiqui altre cosa, sinó la mes monstruosa de las iniquitats, donchs en cap poble civilisat es comprensible que sigui una la norma, pública y autèntica, á la quina hagin de sujetar sos actes los ciutadans y subjectes de dret en general, y altre, clandestina y sense marca oficial, la quina serveix pera inspirar las resolucions dels Tribunals de justicia, resolucions que tant sols poden ser dignes de acatament y respecte siguent deducció lògica y necessaria de aquella norma ó regla que 'l legislador presenti al poble, com motllo á quin hagin de subjectar sos actes individuals y socials en lo comers de la vida. Ab tals procediments estàn continuament insegurs los qui intervinguin ó tinguin de intervenir y formar part en qualsevol relació de dret. no sabent may si sos actes tindrán ó dexarán de tenir eficacia y validés.

Devant procediments y actes tant repugnants y perjudicials, Lo GERONÉS aixeca viril y enèrgica protesta contra tots los atropells y paranys del centralisme, avuy ja veraderament inaguantables, y traslada tant trista notícia als representants de aquest poble que vulguin ser merceidors de serho, al Institut de Sant Isidro que tant valentment ha fet arribar sa sempre autorisada veu als Poders del Estat, á la Academia de Jurisprudencia y Legislació que ha sigut y continua siguent, avuy mes

que may, ayment y defensora de nostra legislació venerable; al Ateneu Barcelonés, que en los presents moments tant alt lloch ocupa reivindicant sagratíssims drets, á las demás entitats de la terra que senten carinyo y respecte per tot lo nostre, y que no vulguin consentir ingerencias forasteras; á la premsa que vulgui estar á l' altura de sa missió y á tots los bons fills de Catalunya, que tinguin á gran honor lo llyutar per los drets de la terra, per mil y una vegadas avuy trepitjats y escarnits, esperant que se aixecará dintre las vias de la legalitat formidable creuada que possi fre als desmans cada dia crexents del absolutisme centralista.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT—Sessió del 24 Febrer.—Celebrada baix la presidència de don Hortensi Bajandas van pendres los següents acorts, després d' aprobada l' acta anterior.

Aprobar quatre actas de quintas.

Aprobar varis comptes per 1067'22 pts.

La distribució de fondos per el mes de Mars.

Aprobar el compte de la Comissió especial pera despedir al Regiment de Guipuzcoa y concedir un vot de gracias á dita Comissió á proposta del senyor Vallés.

Concedir permís d' obras á don Joan Vinyas y á don Joseph Mascort.

Adjudicar lo concurs obert per la adquisició de robas per los presos á don Jaume Avellí y á don Antón Ventura.

Denegar la indemnissació solicitada per la empresa dels balls de Carnestoltes y tornarli las 90 pessetas que ha satisfet per l' alumbrat eléctric.

Procedir á la plantació de acacies silvestres á la Devesa.

Adquirir acarros pera l' empedrat del carrer de l' Albareda á rahó de 70 pessetas lo miler.

Aceptat lo projecte format per lo senyor arquitecte del carrer de Figuerola y Ronda de Ferrán Puig y tallar los arbres del últim.

Autorisar á la Comissió de Foment pera adquirir las llosas necessarias pera la prolongació de las aceras del carrer del Progrés.

Copièm de nostre estimat company *L' Oloti* las dos noticies següents:

«En quant al treball de marmolista ha quedat completament acabada la urna que ha de guardar los restos del compte Tallaferró. Falta no més colcarhi 'ls relleus de bronzo, á qual fundició 's procedirà la setmana entrant.

Un cop llesta s' exposarà y podrán nostres lectors convencers que es una veritable joia digna de guardar las despullas del gran compte, puig no havíam vist may un alabastre que contingués tan rica cantitat de cristallisacions que semblan perlas engastadas á la gran varietat de jaspís de diferents colors que las fan ressaltar mes.

—«Sabém per conducte fidedigne que s' están activant los últims travalls pera la prompta inauguració d' un centre de gran utilitat pera nostra vila y comarca, lo qual consisteix en la associació dels individus del benemérit cos de Somatens del partit de Olot, ab objecte de tenir un local a proposit ahont pugui reunir-se y posarse més facilment d' acort ab los cabos y subcabos que resideixen en nostra rodalia, y tractar ab més facilitat pel bon éxit de las empresas en persecució dels autors de tota clase de delictes que estàn penats per las lleys vigents. Además te per objecte la defensa mútua dels individus que componen dit cos. Aquest centre s' instalará en un magnífich local d' un punt molt céntrich d' aquesta vila que, además de las indispensables comoditats, hi haurá una gran sala d' armas y altres objectes que caracterisin la institució y al mateix temps podrán servir de magnífich tema decoratiu per las parets, si son distribuïts y agrupats ab coneixement de causa.

Assegurém que la idea ha sigut acullida ab molt entusiasme per part de tots los d' aquí, com també de la comissió organissadora y 'ls qüefes superiors dels somatents de Catalunya. Ab tal motiu se pot augurar un felís éxit en la realissió de tan útil com patriòtic pensament.»

—Contra lo que nos habían asegurado y diguerem en lo número passat los sermons cuaresmals en nostra Seu se fan en castellá. Nos planvém de que lo Cabildo no rompi ab aquesta costum de pochs anys establerta de ferse en castellá los sermons en la Santa Iglesia Catedral.

—Fa algunas semanas no rebém nostre colega *El Distrito Farnense* de Lloret de Mar. No podém atinar á que obeheix aquesta falta.

—Agrahim á la Junta de Govern del Col·legi d' Advocats de aquesta Ciutat la llista dels colegiats en lo exercici de 1895-96, que s' ens ha enviat. Conté además dels advocats en exercici, los col·legiats que no exerceixen, la Junta de Govern y llista de procuradors, notaris del districte y personal dels Tribunals y Jutjats.

—Avuy tindrà lloch en lo Teatre Principal la primera de las cinch funcions que donará la companyia del eminent actor don Antoni Vico, posantse en escena lo drama de don Joseph Echegaray *Lo sublime en lo vulgar* Per un dels días de la vinenta setmana está anunciat lo *Juan José* de 'n Dicenta. Nos estranya molt que

després de las censuras que contra aquesta obra han proferit los Bisbes de Palma y Tortosa, permeti nostre Ajuntament sa representació, y es tant mes estrany quant te aquell establerta una censura prèvia per totas las obras que se posin en escena en no-cio de algunas sarsuelas. Una mica mes de consecuencia, senyors concejals. O tot ó res.

—Se ha senyalat pel dia 4 del vinent Mars la reunió de tots los alcaldes del partit á fi d' aprobar lo pressuposit de gastos carcelaris del mateix corresponent al próxim exercici.

—El dia 10 del próxim Mars se han de concentrar en las capitals de las zonas los xicots del reemplaç de 1895 que tenen llicencia ilimitada.

—Ha sigut suspés del càrrech de diputat provincial y President de la Diputació don Jaume Roure y Prats pasantse lo expedient instruit als Tribunals.

—FIRAS Y FESTAS—No n' hi ha cap en la vinent setmana.

—J. LLINÁS Y C.ª—BANQUERS.—*Ciudadans*, 16.—Compran ab benefici cupons d' Exterior, Cubas y altres. Compran y venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsa. Obran comptes corrents ab interés.

—CAXA D' ESTALVIS DE GERONA.—*Ciudadans* 16, y *Llebre*, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes.—Id. al 3'50 per 100 desde 1 pesseta.—S' admeten los dilluns, dious y dissaptes de 9 á 1 y 'ts diumenges de 10 á 12.

Pera les devolucions los matexos dies y hores.—Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres detalls.

L' UNIÓN AGRÍCOLA, INDUSTRIAL Y COMERCIAL.—*Emissió de 20.000 accions de 125 pessetes una*. En les oficines de la casa de banca J. Llinás y Companyia, queda oberta durant les hores de despatx que la matexa té establertas, la subscripció á las espressades *Accions*, y se proporcionan los prospectes y demás noticies que s' ecessin.

VARIETATS

Una excursió al Canigó el dia 18 de Febrer

Varis socis del «Centre Excursionista de Catalunya» ataban de verificar una ascensió al Canigó demostrant un atreviment y ardidesa que deixá admirats á la gent del pen del Canigó mateix que coneixen be los perills que se han de vencer per fer en aquest temps del any aytal excursió.

Veus aquí com ho ressenya lo senyor P. P. y R. desde Valmanya y Vernet en dos correspondencias á *La Renaixença*.

Han arribat en duas tandas los socis del Centre Excursionista de Catalunya que ab verdadera temeritat acaban de fer la ascensió al Canigó; ascensió que 'han fet á pesar de las observacions que em sa entrevista á Perpinyá 'ls hi feu son consoci delegat Mr. Pierre Vidal y las de don Carles Bosch de la Trinxerfa, soci delegat á La Jnnquera, abdos experimentats excursionistas canigonencs.

Pero ells no volguerem recular, y, confiats en la següritat del temps, empueraren desde Valmanya resoltament la ascensió dominant en pocas horas la serra de Patricas, tenint enfront l' imponent Puig Barbet y la Portella de Valmanya dels que semblava baixara una cascada de neu per las sinuositats de la montanya.

Atravessaren lo Prat Cabrera, deixant á ma dreta la baraca del vaquer de Valmanya y s' endinzaren en un frondós bosch d' abets. Ben aviat trobaren la *route forestière* y la neu que d' allí en amunt s' havia assegut sobre la montanya.

Lo camí anava presentant un hermós espectacle, puig tots los accidents del terrer, los abets, pins negres y boixerica se perfilavan perfectament demunt d' aquella capa de puríssima blancor.

Al ésser demunt lo coll de la Tartera, al mitj de la neu, s' acamparen, se trencá 'l glas d' una fonteta d' allí á la vora, 'ls guias encengueren una gran foguerada y 's feu un esmorzar que reconfortá las forsas dels excursionistas. S' hi passaren pochs moments pero deliciosos. Se recordá als amichs y tots á una, excursionistas y guias, cantaren «Las montanyas regaladas», «Lo Pardal» y altres cansons de la terra.

En route, que ben aviat comensarfa lo mes penat y perillós de la ascensió.

Dos guias ab tota la impedimenta veraderament innecessaria, s' dirigiren cap al Vernet acompanyats d' alguns excursionistas y 'ls mes atrevits s' endinzaren per aquells laberintos de bosch y neu, planas nevadas, congestes y altres accidents propis d' aquellas elevadíssimas regions en aquesta época del any. A voltas los excursionistas s' enfonsavan fins á genoll, altres fins á mitj cos y allavors corrian sos companys y ab los alpens-stocks los ajudavan á desferse dels brassos de las fadas de la neu que semblava que 'ls xocessin cap á dins de sos palaus nevats.

Ab fatigosa caminada y passant llochs verament esferèhidos arribarem al plá de Balaig. Allí, aprofitant una accidentació de las rocas despulladas de neu, descansaren, y ab fortas begudas reconfortaren son cos.

Desde allí ja s' mirava cara á cara al gegant cim de la montanya y ab verader dalit y usant de tota serenitat d' esperit que convé en los moments de mes perill de la vida, comensaren á escalar la grandiosa clapiassa que es com la capsalera del Balaig.

Era fantástich aquell espectacle. Aquellas enormes y negrecas rocas semblan una escala de titans, descansant demunt d' esponjada y blanquíssima jassa.

La fatiga casi rendía ja als excursionistas y fou necessari un suprém esforç per assolir lo cim, ahont, llensant mes enlaye la vermella barretina, victorejaren á Catalunya y s' dedicá un hurra al Centre Excursionista.

La temperatura era plácida. Lo termómetro marcava 4 graus sobre zero.

Desgraciadament l' estat admosfèrich de tovas las comarcas que desde allí s' oviran era dolent y la nuvolada entró

limitava l' esplendent panorama que cap á Catalunya d' Espanya esperavan disfrutar los excursionistas.

Allí á son nivell vejan los cims gegantins germans dels que havian assolit, vejeren lo vall de Cadi. San Vicens y Valmanya, tota la serralada fins á Montlluis, Las Corberas y la deliciosa vall de la Tet.

Pochs moments després emprenian la baixada ab moltes precaucions que á la pujada, puig una mala posició de peu ó una relliscada volia dir estimbarse entre mitj de la grandiosa clapiassa.

Quant aquesta fou acabada comensaren una vertiginosa baixada per entre aquells mars de tova y esponjosa neu. Moltes caygudas s' hi reberen y un dels excursionistas, en un moment de distracció, perdé l' equilibri y baixá mes de quaranta metros rodant com una pilota. Afortunadament no perdé la serenitat, pogué enclotarse y salvarse de anar estimbass avall.

Atravessant lo bosch y la route forestière baixaren al dret y al caure la tarde arribaren á Fillols y després d' un curt descans arribarem á n' aquest poble ahont reberem las felicitacions de sos companys y junts dinaren en aquest Hótel du Perc.

L' endemá dematí sortiren cap á Vilafranca del Conflent y desde allí pel ferro-carril cap á Perpinyá pera retornar á sa estimada Barcelona.

Doném gracias á Deu que no ha permés tinguessin cap incident desgraciat.

En la darrera sessió del Centre Excursionista doná compte del felis éxit d' aquesta excursió don César A. Torres.

SECCIÓ LITERARIA

L' ULTIM ADEU

Me sento morir. La vida m' deixa y l' esperança d' un pervindre ditzós que m' alentaba, de mi s' allunya. Ventet de matinada, tu que m' has portat de mon amor recorts y esperances, fes saber á tot lo mon que moro estimantla. Rosinyolets d' aquesta encontrada, los que cada dia escoltava ab delicia, veniu fins á mon llit de mort á entonar vestres cántichs, ja que ells fan recordarme les notes dolces de ma estimada; y tu vida meva, que vens á despedirte, sigas la que mon últim sospir reculli, ja que ab ell hi va tota la existencia d' un ser que solzament ton amor fins avuy ha fet viure.

¿Que m' has deixat, m' aymia? ¿Ahont ets que no t' veig? ¿De mi t' allunyas ó es que la forsa de ma vista s' ha extingit? Tot es negre, tot, y ma ardenta imaginació m' fá ovirar allá baix, en mitx de tenebres, una tomba que per tencarse mon cadabre espera, y á son voltant infinitat de calaveras que ab balls fastíctichs celebran la meva mort. Acostat, donam tas manetas y dexa que mos llavis, sechs del sofriment, hi fassin lo primer y últim bes, que per tu, y sols per tu reservaba y tan pur com l' amor que per tu sempre he sentit: perque ans de conèixer ja t' estimaba; peo ab aquell amor dolcíssim que se sent per las coses santes. Boig y frenètic per lo mon te cercaba y no trobante vaig fer á Deu súplica de ma vida si sols un segón á tot costat pogués viure; mes are que casi ets meva, morir me reca y á cada moment also he ulls al cel suplicant al Senyor que allargui ma existencia.

Acosta ta orella á mos llavis perque l' ayre no m' robi un sol mot dels que vaig á dirte. ¿Sabs perqué t' estimo tant? Perqué desde que ta figura ideal se formá en má imaginació, son recort la endolzit sempre mos dias d' amargura. Al morir á qui estimaba mes en la terra, m' aclaparà una forta malaltia, la febre m' omplí lo cap d' ideas confuses y estranyes, tan aviat tristes com alegadores. En un de mos instants de deliri vegí obrirse l' Cel y sortirne una verge candorosa: aquella eras tu, ma estimada; anaves sentada en rica cadireta d' or, adornada m' brillaus y perlas; adornada ab lo son de la ignocencia, tenias lo cap apoyat en un coxinet de seda; ta hermosa cabellera caiguda demunt ton pit ab desordre encantador, al rebre los raig del sol parexia de fils d' or llumada, y dos colomets blanchs units ab cintes de colors á ton carro triunfal lo guaban cap á la terra. Estavas rodejada de centenars d' angels que ab religió silenci ton son vetllavan, y tota la cort anava baixant, baixant, hasta que arribá devant meu; dos serafins te despertaren y obrint los ulls los fixares ab mi! Quant ditzós vaig sentirme en aquell moment al véuret que m' mirabas ab ganhansa; pero ma felicitat s' acabá pronte, perque quan més cabdalit estava, sentí una veu del cel vinguda que digué: Será meva, pero espera, y com si axó fos alguna senyal, los gentils coxinets bateren les ales y cap al cel se dirigiren, mes ans de entrarhi, ton capet girares y vegí tos ulls cuberts de llágrimas. ¿Quí sap si sols per obedir á Deu á mon costat no t' quedares!...

Pochs dies després dexí lo llit, si curat de cos, no sá d' anima. Aquella figura angelical, sempre la tenia gravada en ma pensa, y l' recort d' aquell moment ditzós may me dexava; mon cor lo sentia bategar desde aquell dia, ab una forsa per mi desconeguda, y ma vista sempre al l' cel fixada, ab mohiment investigador l' simple espay recorria en busca d' un amor que ma tranquilitat rebava; quant la nit sa negre capa extenia sobre la terra, la tristesa mon cor omplenava, lo cap, abatut, demunt lo pit me queya y ardentes llágrimas de mos ulls s' escapavan; algunas vegades la imatge me feya veuret á pochos passos de mi y ab prechs ton amor me manava, mes, tu, permanexas callada aixecant solsament ta hermosa vista al cel com si d' allí esperes l' ordre per exedir á mos súplicas; llavors, febrosech, envers á tu corria, pero cada vegada que jó dava, tu de mi un te n' allunyabas, hasta que cansat y descontente tenirte ja en mos brazos, contra mon pit els apretaba, pero la imatge, com lo fum, se desfeya per formarse mes enllá al cel; vegada; ab rabia y malehint ma sort me ficaba al llit; volia

dormir, mes la son de mi fugia y sols ab tu pensava, y aixis passí infinitat de dies y nits que segles me parexeren, mentres mas forsas anavan decayentne y mon cos corsecantse.

Ja casi havia perdut l' esperansa de trobarte y solzament en morir pensava per reunirme ab tu, quant un jorn te vegí. L' imatge forjada en ma pensa tenia vida real y me mirava com me va mirar aquella ideal figura ans d' entrar al cel. Tas mirades cayaren sobre mon cor com bálsam sobre llaga (pero era tart! de tantes nits d' insomni s' havia resentit ma salut y encar que pugui reanimarme, no ns retornaren del tot las forses perdudes. Te declarí mon amor y me cregeres (com no tenia de ser aixis si mas paraulas lo cor las dictava! ton amor ha crescut de dia en dia y are que arribava al terme de ma felicitat, mon esperit s' acaba, la tos, aquesta tos seca que mon pit obra, cada jorn aumenta y á pasos agegantats camino envers la tomba.

¿Ploras m' aymia? fes que totes tes llágrimas sobre mon cor caiguen y son escalf fará moure la sanch que per mas venes casi ja no corre; acosta ton cap y deixam acariciar tos hermosos cabells per ultima vegada, ¿pero veus? ni forses tinch per acostarlos als llavis, y de mos dits fuigen, com de mi n' han fugit las ilusions y somnis de ventura. Abrassam, vida meva, que en tos brazos vull morir; dom l' ayre que per mes pulmons falta, acosta ta boca á la meva y ton alé deixam espirar, potser ell allargará ma vida; vull viure; si, vull viure per mes estimarte... tu ets mon consol... ma ditxa... ¡t' estimo molt.. pro molt!.. ¡que soch felis, estimada meva!.. ¡que s' hi está bé en tos brazos.. Los ángels me cridan...! quin son tan dols... Ayre... ayre... Senyor.. un moment mes de vida... que una vegada mes pugui sentir de sos llavis que m' estima... Deixam posar la ma sobre ton cor... lo sento que per mi batega... Es meu.. si; es meu... ningú me l' robará... ¡Lluny de mi, fantasmes malehides, envejoses de ma ditxa... Pareu vestres cans funeraris que encare tinch vida... Ayre... t' estimo... Adeu... hasta l' Cel.

FREDERICH GIRCÓS Y GASPAR

Lo niu del aucellet

La naixent llum ab ses hermoses gales comença á bàtrer ses daurades ales cim lo mont adormit; y l' naixent dia á imperar comença ab claror poch intença que lluyta encare ab ombres de la nit. Dintre sa cambra tendre noy reposa, novell aucell, tot just florida rosa, hermós com un estel; d' angel del Paradís te la figura; de son cor la dolçura be prou la mostra ab son parlar de mel. Pel finestró que es mitj obert espia la llum que vol donarli lo bon dia; y vehentlo encare dormí; «despertat, nin, li diu, de cabells rossos, desclou tos ulls hermosos, darás lo «Deu vos guart» al dematí.» Ell de la dolça son ja trenca l's llaços, y vestintse, á llençars corre en los brassos del crepuscul naixent: la finestreta de sa cambra n' obra, y nou alé recobra ab l' ayre pur del dia somrient. Per tot arreu passeja la mirada veu á la terra en clara llum banyada que les herbes y flors ab pincell ensenyat molt destre pinta de variada tinta, dántloshi á totes bonicoys colors Lo blau dossier del cel (com se lo mira! ¡Cóm lo coniepla y sa bellesa admira! ¡Qué admira sa blavor! Y encare mes bonich tal volta fora, si al sol ab ma traidora no se n' hagués endut los estels d' or.

Allá al bell cim d' un mont, una caseta éll n' ha ovirat blanca com colometa que son cor li ha robat: ja ets acabat lo despertar del dia de cantar, fantasia, d' admirar lo cel blau ja ets acabat. ¡Adeu! oh terra, de verdor cuberta á qui l' mati ab sos raigs de llum desperta; hermoses flors, ¡adeu! puig sols dolces paraules vull dir are á ma estimada mare. font ahont ditzo lo meu esperit veu. Diu, y remant ses ales, ja fa via son cor cap al altar ahont Maria son trono senzill te; y ja respira ab plaer nou ayre perfumat per la flayre de flors que sembla copcan son alé; Y en amor abraçat lo niu, li canta cançons á la que estima Verge santa ab dolça y tendra veu. com sí del aucellet tingués la lira, y hagués, ardent guspira, encés ab foch volcánich lo cor seu. Y d' ella al despedirs, ab ulls plorosos; «¿qué no hi fan lo seu niu aucells ditzosos, li diu, aprop de Vos? Donchs ¿perqué jo no puch com ells estarhi? Oh mare, de habitarhi si ho pogués fer, ¡qué n' fora de ditzós!»

Sos tristos raigs de llum molt poch intença sobre la terra l' dia, mitj mort, llença, ses forces acabant; ja lo seu cor tot entristit sospira, y deixa anar com lira nota que es mot derrer d' un derrer cant. Ses urpes d' esparver la Parca fera sobre l' cim te clavades y ja espera capcar l' alé darrer: d' ell ploran la disort, l' aucell cantayre, la flor que llença flayre mare que pert lo seu fillet primer,

Un colomet petit d' hermós plumatje

que l' color de la neu blanca aventatja, se n' vola cap al cel; Maria, ab ansia desde allí l' espera, y ab cara riallera lo contempla passar l' encés estel. Aixís que l's ángels l' au nevada oviran, de veurerla tan bella se n' admiran; «Maria ¿qui potser aquell aucell que cap aquí fa via? Y així l's respón Maria: «es un aucell que aquí en lo cel l' espero; Es un pobre colóm que m' anyorava, es un noyet devot que m' estimaba; d' amor ab lo foch viu; anánsen cap ab ell: ¡au! pestaydarlo, aná á acompanyarlo á n' eix aucell que ve á penjar son niu.» Al arribá l' colóm al cel, Maria li diu: «¿no te n' recordas d' aquell dia que esser volias com lo felis au pera aprop meu en ma hermita habitarme? Donchs, are, lo teu niu podrás penjarne aprop de mi, del cel en lo palau.»

R. VIVER.

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 29—S. Rufi y comps. mrs.
Diumenge, 1—S. Rossendo b. y sta. Eudoxia mr.
Dilluns, 2—S. Simplicí p. y cf. y s. Absolón mr.
Dimars, 3—Sts. Hemetri. Celedoni y Medi mrs.
Dimecres, 4—S. Casimiro rey.
Dijous, 5—Lo Beato Nicolau Factor.
Divendres, 6—S. Olaguer arquebisbe de Barcelona,

QUARANTA HORES.

Avuy comensan en la iglesia de San Pere.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del die 22 d' Febrer

Especies.	Mesures.	Pesetes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	14'00
Mestall.	»	12'00
Orfí.	»	7'25
Segol.	»	10'0
Civada.	»	6'50
Besses.	»	10'
Mill.	»	11'
Panis.	»	10'50
Blat de moro	»	10'50
Llobins.	»	7'50
Fabes.	»	10'50
Fabó.	»	11'50
Fassols.	»	23'
Monjetes.	»	21'50
Ous.	Dotzena.	0'80

COTISACIÓ Y CAMBIS

DIA 28 DE FEBRER DE 1896

EFFECTES PÚBLICS

Interior.—(fi de mes)...	00'00
Id. (fi de próxim)...	64'75
Exterior.—(fi de mes)...	00'65
Id. (fi de próxim)...	74'97
Amortizable...	79'00
Billets hipotecaris.—Isla de Cuba.—emisió 1886...	84'25
» » » » » 1890...	81'25

—ACCIONS—

anch Hispano Colonial...	00'00
F. C. de Tarragona á Barcelona y Fransa...	21'10
» » de Medina, Zamora, Orense á Vigo...	10'00
» » del Nort d' Espanya...	26'75

—OBLIGACIONS—

F. C. Almansa, Valencia y Tarragona...	80'00
» » T. B. y F.—6 por 100...	94'75
» » » » —3 por 100...	54'50
» » » » —no hipotecadas...	91'25
» » Medina, Zamora, Orense á Vigo.—3 por 100...	95'75

—CUPONS—

Cubas...	benefici	17'80
4 per 100 Exterior...		17'00
Interior y amortizable 1.º Enero 1896...	dany	00'00

—GIROS—

Franchs.—8 dias vista...	19'30
Lliuras esterlinas.—90 dias vista...	36'12

Telegrama de la casabanearia J. LLINÁS Y C.ª.—Gerona.

GRAN COLMADO DE 'N PERE GELABERT

CIUTADANS 4.—GERONA.

TEMPORADA DE CUARESMA

Se ha rebut en aquest establiment un variat surtit de conservas de peix, hortalisas y fuyts al natural. Ademés una varietat de articles propis de la temporada á prens sumament reduits y de primera calitat, especialment formatges de totes clases, género que ant se falsifica avuy die, rebut directament de las milors y mes acreditadas casas de Suiza y Holanda.

Llegitim y superior BACALLÁ D' IRLANDA Y ESCOCIA
SAYTONS (boquerons) exquisit peix de Andalusia.
DÁTILS DEL ELICHE.—MOSCATS DE BARBERIA.

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
Ferrria Vella.—Gerona.

SUCURSAL JUNCOSA

13 Plassa de la Constitució 13,
Gerona

DESPATX CENTRAL
10 FERNANDO VII 10
BARCELONA

Aquesta antiga y tan acreditada casa se dedica unicament al comer de XACOLATES, SUCRES, CAFÉS y THÉS.

Reb directament los llegítims sucres de la isla de Cuba, els cafés de Puerto-Rico HACIENDA, MARTINICA, MAYAGUEZ, MOCA Y CARACOLILLO de CEYLAN; de aquí el gran consum qu' es fa d' aquets articles.

Aquesta casa torra diariament lo café y se distingeix per la qualitat y puresa d' ell.

Recomana que per obtenir un bon café aromático y fort se usin las barrexas en iguals parts del MOCA y PUERTO-RICO, aixis com lo CARACOLILLO y MOCA, evitant sempre que bullí puig que deu ésser una pura infusió.

Gran surtit de THÉ del Nort de Xina y del Japó. Aquesta excelent beguda sols pot obtenirse en las clases ditas ORANGE (Carte Rouge) LIPTON, ORANY PECCO, MENLANGE.

Especialitat en lo SOUCHONCH. Aquesta clase es el mes fort y deu emplearse en menos quantitat de la que generalment se usa; una lliure de THE SOUCHONCH equival á 4 lliures d' altres thés.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No te rival en lo món, perquè á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprenent específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,

GERONA.

Grans rebaxes al engrós.

També s' troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

EDICIÓ DE PROPAGANDA
DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALÀ", de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impressió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Català» de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y llegiren, y las bases definitivament aprobadas pera la Constitució regional catalana, se ven al preu de DOS PESETAS en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argentaria, Gerona.

NARCÍS GRAU

PERRUQUER

Ofereix los seus serveys al públich. Especialitat en perruques y postissos.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

MEDICAMENTS ACREDITATS
RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfats GIMBERNAT

Lo mellor dels tónichs reconstituyens coneguts, desperta la gana, cura l' anèmia, clorosis (colors tristos), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les convalecencias: Ampolla 10 rals.

Vi restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu' era lo «Restaurador» per excelencia, pera combatre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals.

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estimulador de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: Preu 8 rals.

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA
Al detall en totes les farmacies.

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companya general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893	87,949,791'98 ptes.
Actiu en idem.	15,337,928'87 »
Sinistres pagats fins á idem.	32,82,316'69 »
Reserves ó fondos de segur á idem.	4,178 675'62 »

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Misto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat;

IMPRESA Y ENQUADERNACIÓ

MANEL LLACH

Ferreria Vella, 5

GERONA

Mercaders (Neu) 12

Impressió de tota clase d' obras, folletos, circulars, sobres, paper comercial, tarjetas, esquelas mortuorias, facturas y demás objectes referents al ram d' Imprempta

Assortit de tots los documents y demás objectes pera la Guardia Civil.

Documents pera los Municipis y Jutjats municipals.

Encuadernació de tota clase de llibres per luxosos que sian.

Preus sumament baratos

500 fulls de paper comercial timbrat 5 ptes. | 4000 sobres comercials timbrats 5 ptes.

FERRERIA VELLA, 5---GERONA

ó, immediatament d' ocórrer la seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme favo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquestos segurs participan en un **50** per **100** dels beneficis de la Companya.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia
SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT
Rentes Vitalicies.

Delegat General á n' aquesta provincia:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats pera la próxima temporada; los preus sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialidad en trajes pera col-legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

FONTBERNAT---Callista

—(Ulls de poll)—

S' ARREGLAN LOS PEUS Á DOMICILI

PROGRÉS, 23---Perruqueria.

LA PREVISION

Primera Companya Espanyola dedicada exclusivament á
SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesch, 8, principal.—BARCELONA.

Agent á Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guytó

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.
SALT

Molí Fariner

Sistemas AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan las molts á preus sumament modichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M. A VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat: pera l' que s' encarregui expressament.

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetes la pesca.

Cromos, motlures, transparents y cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2.-1.ª

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Gerona.	1	peseta	trimestre
Fora.	1'25	id.	id.
Estranger.	1'50	id.	id.

Un numero sol, 10 céntims

En la imprenta de aquest Periódich, se necessita un oficial encuadernador.